

Cehalet Nereye Kadar

— S.Karagöz · 08 Haziran 2017

Ne kadar daha lakayt kalabilir siziz?

Dünya kaynıyor ve Orta Doğu kaynamaya devam ediyor.

Bu durum bizi fazlasıyla ilgilendiriyor ve ilgilendirmeli de...

Deve kuşu misali başımızı kuma gömerek olaylardan uzak kalmaya çalışmak, maalesef bir takım kötü şeyler yaşamayacağımız anlamı taşımıyor.

Bu durumu size yaşadığım bir olayla açıklamak istiyorum.

Haftada bir gün radyo programı yapıyorum; programımda eski ve yeni yabancı şarkılar çalıyorum.

"Ne var bunda diyeceksiniz ?" haklısınız.

Bu programı 'İğdır' da gerçekleştirmek,takdir esersiniz ki buranın kültürüne, burada yaşayan insanımızın zevkine uymuyor.

Doğal olarak tepki görüyorum.

Bu programlarda aralara adını bilmediğimiz, ya da sadece adını bilip yerini bilmediğimiz ülkeleri, oradaki insanların yaşantısını, yaptıklarını, geçmişte yaşadıklarını....anlatmaya çalışıyorum.

Bunu yaparken amacım bildiklerimi insanlara anlatmak, bilmediklerimi öğrenmek.

Gelen telefonlarda hakarete varan, acımasız eleştirilere maruz kalıyorum.

3 yıldır moralimi bozmadan devam ediyorum, devam da edeceğim.

Geçenlerde arka arkaya aldığım telefonlarda dinleyici bana yüksek sesle şöyle dedi : "Sen böyle şarkıları çalarak bizim beynimizi yıkamaya mı çalışıyorsun ? Hem de ingilizceee?"

Cevabımı yayın esnasında vereceğimi söyleyip telefonu kapattım ve asla kızgın olmayan ses tonuyla savunmamı canlı canlı yaptım: "Sevgili dostlar yıllarca bu ülkede yaşarken, hep gözümüzü kulağımızı dışarıya kapattık. Olan biteni duymadık, görmedik. Sonunda öyle şeyler olmaya başladı ki; nerdeyse bizi birbirimizden koparacak, bu güzel vatanımızı parçalayacaklardı.

Zamanında onları tanımaya niyetlerini öğrenmeye çalışsaydık bunlar başımıza gelmeyecekti.

İnsan dostunu da düşmanını da çok iyi tanımalı. Onların ne zaman hamle yapacaklarını ve bu hamlelerinin ne anlama geldiğini, nasıl karşılık vereceğini zamanında öğrenmeli.

O düşman dediğiniz kesimler sizin aldığınız nefesin sayısını, attığınız adımı ve kuçınızdaki donun rengini dahi biliyorken sizin hala " Biz onları tanımak, görmek istemiyoruz!!" diye direnmeniz cehaletin en üst perdesidir ve sizin sona hızla yaklaşmanız anlamına gelir.

Artık dünya küçücük ve avucumuzun içinde...

Teknolojinin sunduğu bu imkanlarla sizler de dünyanın en ücra köşesinde yaşayan insanları ve ülkeleri tanıyabilir, kimin dost kimin düşman olduğun anlayabilir ve en önemlisi de buna göre strateji geliştirebilirsiniz ve bunu mutlaka yapmak zorundasınız. Yapmazsanız eğer 25 milyon kilometre toprakları atalarınız cehaletten çok kısa bir sürede nasıl kaybettiye; siz de son kaleniz olan bu vatan toprağını bir kaç hafta da ya da günde kaybedebilirsiniz.

Şimdi lütfen kapınızı, pencerenizi sonuna kadar açın ve dünyaya bakın.

Neler oluyor?

Sizin de bu olan bitenlerden haberiniz olsun, olsun ki başınıza bir felaket gelmeden önleminizi alın! "

Evet bilmek zorundayız !

Düşmalarımızı, dostlarımızı tanımak, başımıza gelecekleri bilmek için her türlü bilgiye ulaşmak zorundayız.

Hayatım boyunca hep ışığa doğru yürüdüm. Ben koştukça hızla değişen ve gelişen dünyada ışık hep uzaklaştı.

Yinede yılmadan takip edecek ve arkamdan gelenlere bu yolu göstermenin bir görev ve sorumluluk olduğu bilinciyle koşmaya devam edeceğim.

Bilgi aydınlıktır, bilgiyle bilinçlenir insan, bilinç güven ve huzur getirir.

Huzur...huzur... huzur ...

Bugün ve hergün için.

Saygılarımla

Sebahat Karagöz